

II Regionalny Konkurs Poetycki
Kozienski Dom Kultury im. Bogusława Klimczuka – KOZIENICE 2018

autor: Maria Komsta – wyróżnienie
godło: MAK

Czy świat zwariował...

wiek dwudziesty pierwszy
wykształcił nowe gatunki człowieczeństwa
z głowami nieprzewidywalnej dzikiej menażerii
szczężui, przegrzebek, demonicznych orłów
diagnostyka obrazkowa – D nieskończoność

rozpalone oko cyklopa władzy
wszechwładne JA –sława
przepastne nienasycenie
codziennie niższe ceny prawdy

puzle wydarzeń czarne witraże
żar knoń pod palmami
huragany obietnic rzucanych na szale
gorączka oklasków klakierów
pajęcza koronka apokalipsy

- Ojczyzna, człowiek pracy – zerem
- czas zburzyć fundamenty strachu
- zatrzymać maszynę demonów
- przywrócić zgubione nadzieje

przeszłość...

w przestworzach lustra smugi życia
rozmienione obłoki wszechświata
krople dnia, zapach porannej kawy
poduszki zwilżone przypadkiem

- dywany przeżyć
- księżyc, słońca blask
- zamknięte drzwi do zmyślonego raju
- gdzie grzech znaczy karty dnia

pamięć wyciera tamten krzyk
zmieniony w okruchy nadziei
zatrzymane w fotografii

- ona pamięta niepewność chwili
- ranę pod żebrem, pocałunki
- smak niedojrzałych jabłek w sadzie
- zapach dzieciństwa i szczęścia

śmierć weszła światłem latarni na ulicę
horyzont wybrzmiał biblią judasza
srebro zakwitło na skroni
promieniem odbitym w lustrze

- zmurszała przeszłość świta
- dotykiem kalendarza serc
- czas przelał czarę kolorytów ścieżek
- życie zatoczyło rozmyty krąg witraży

Widoki na przyszłość

zmieszane karty losu o poranku
blady świt rozkołysał podniebne purpury
gdzie początek gdzie koniec – nie wiadomo
gdzie miłosnych uniesień szczyty

widoki na przyszłość mam

- może komuś zechcę łut szczęścia
 - na dzień dobry dać
- chcę pięknie żyć, mieć szczęśliwy dom

zapuściły w głębie serca

marzenia swe sieci

- tylko komu, po co
- bije ten podniebny dzwon